

РЕШЕНИЕ

№ 998

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 02.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4456** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/. Образувано е по жалба от Й. О. С. срещу мълчалив отказ на Министъра на правосъдието по заявление вх. № 94-Й-17/ 27.12.2018 г. с искане по реда на чл.34б от ЗННД за преместване от района на Районен съд – Шумен в района на Районен съд – София.

Жалбоподателката, Й. О. С., чрез адв. Еленски, счита, че отказът е в противоречие с процесуалния и материалния закон. Смята, че изложените в искането обстоятелства са именно такива по чл.34б, ал.2 от ЗННД, както и че е налице мълчалив отказ, като липсва произнасяне на административния орган, който като незаконосъобразен, иска да бъде отменен. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът, Министърът на правосъдието, чрез юрк. Б. и юрк. Т., излага съображения, че жалбата за недопустима, тъй като произнасянето на административния орган зависи от становището на Нотариалната камата, каквото към датата на подаване на жалбата все още не е било налице. Алтернативно, се излагат съображения за неоснователност, като се твърди, че желанието на жалбоподателката е било да бъде нотариус в района на РС – Шумен и се използва нейното семейно положение за постигане на други цели. неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателката. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не

встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу формиран мълчалив отказ, от активно легитимирано лице и в срок. Налице е подадено заявление пред административния орган на 27.12.2018 г. Срокът, в който е предвидено в разпоредбата на чл.34б, ал.4 от ЗННД да се произнесе министърът на правосъдието е 14-дневен, като изрично е записано, че същият тече „от постъпване на заявлението“ . Такава е както действащата редакция на закона / изм. ДВ, бр.77 от 2018 г., в сила от 10.10.2019 г./, така и предишната, актуална към датата на подаване на процесното заявление редакцията / изм. ДВ, бр. 95 от 2012 г./

Следователно министърът е следвало да се произнесе до 10.01.2019 г. Жалбата, като подадена на 28.01.2019 г., е постъпила в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

Обстоятелството, че преди да се произнесе, административният орган следва поиска съгласуване от Нотариалната камара, не променя този срок, още повече, че на заявителката не е било съобщено кога е изискано такова. Видно от представената по делото административна преписка, това е станало на 17.01.2019 г., т.е. след изтичането на срока, в който министърът е следвало да се произнесе, а становището на Нотариалната камара е с вх. № 94-Й-17 / 02.07.2019 г., съответно е представено от ответника в хода на настоящото производство.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно чл.34б, ал.1 от ЗННД „нотариус може да бъде преместен поради важни причини в друг район на действие въз основа на негово мотивирано заявление до министъра на правосъдието при открито място по чл. 10“, като съгласно този член, на 10 000 жители в определен район се открива едно място за нотариус.

„Важните причини са обстоятелства са обстоятелства, настъпили независимо и извън волята на нотариуса след придобиване на правоспособността му. Те могат да се отнасят до неговото здравословно състояние, семейно положение и други, които при всички случаи водят до пълна или частична невъзможност да упражнява нотариални функции в съществуващия район на действие“ / ал.2/.

Съгласно цитираната по-горе разпоредба на ал.4 от този член, министърът на правосъдието се произнася в 14-дневен срок от подаване на заявлението, след съгласуване с Нотариалната камара . Като тази заповед подлежи на обжалване както от Съвета на нотариусите, когато преместването е станало в нарушение на законовите изисквания, така и от нотариуса при отказ за преместване / ал.5/.

При горната уредба, следва да се приеме, че заявлението, като подадено до министъра на правосъдието е отправено до компетентния административен орган, поради което е налице формиран мълчалив отказ на овластения със съответните правомощия орган.

В същото време, този отказ е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административно – производствените правила и несъответствие с материалния закон, и двете представляващи основания за отмяна, съгласно чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

По делото е установено, че в срока по чл.34б, ал.4 от ЗННД задълженият административен орган не се е произнесъл по заявлението на жалбоподателката,

съответно същата е депозирала жалба до съда срещу мълчаливия отказ за произнасяне по искането ѝ.

При анализа на цитираната по-горе разпоредба се налага изводът, че министърът на правосъдието дължи изрично мотивирано писмено произнасяне, във формата на заповед. Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по заявлението, представляващо оспореният пред съда мълчалив отказ е в нарушение на чл.34б, ал.4 от ЗННД, подлежащ на отмяна само на това основание.

По делото е представено становището на Нотариалната камара в депозирано с писмо вх. № 94-Й-17 / 02.07.2019 г. от Председателя на съвета на нотариусите на Нотариалната камара, в което е посочено решението на Съвета по искането на Й. С. за преместване. Съветът дава отрицателно становище.

Посочено е, че субективните предпоставки не съвпадат с изискуемите от закона такива, като е цитирана разпоредбата на чл.34б, ал.2 от ЗННД, без никакви фактически мотиви защо сочените в заявлението причини не се приемат за съответстващи на закона. Тук следва да се има предвид, че видно от заявлението тези обстоятелства са възникнали след като жалбоподателката се е класирала в конкурс от 2015 г. за нотариус в [населено място] и е встъпила в длъжност, при сключването на граждански брак през септември 2017 г.

От обективна страна, в становището е посочено, че няма открито място за нотариус по чл.10 от закона, като е броят на нотариусите в [населено място] е 11, а в [населено място] е 135. Не е изследвана необходимостта от откриване на места, с оглед броя на населението, за което следва да се изиска информация от Главна дирекция „ГРАО“. Не е уточнено обстоятелството дали последно проведенният конкурс за нотариуси в [населено място] е открит преди или след подаване на процесното заявление за преместване.

Следва да се отбележи, че становището на Съвета на нотариусите на НК не е задължително за министъра на правосъдието и същият следва да изложи собствени мотиви.

При липсата на произнасяне по заявлението от компетентния орган по реда на чл.34б, ал.4 от ЗННД, преписката следва да му бъде изпратена на основание чл.173, ал.2 от АПК.

По изложените мотиви и като приема, че мълчаливият отказ по заявление, подадено по реда на ЗДОИ е недопустим, тъй като административният орган е длъжен да се произнесе изрично по него с издаването на мотивирана заповед, същият следва да бъде отменен на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК, като се задължи органа да се произнесе изрично по направеното заявление по посочения в закона ред.

При този изход на спора и при направеното от процесуалния представител на жалбоподателя своевременно искане за присъждане на разноски. По делото е доказано плащане на 10 /десет/ лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лв., което видно от приложения договор за правна защита и съдействие е платено в брой при подписването му. При направеното възражение за прекомерност от ответната страна и като счита, че делото не е от особена фактическа и правна сложност, съдът счита, че следва да намали същото на 500 /петстотин/ лева, което е и минималното, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3, чл.173, ал.2 от АПК, както и на

основани ечл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Й. О. С. срещу мълчалив отказ на Министъра на правосъдието по заявление вх. № 94-Й-17/ 27.12.2018 г.

ИЗПРАЩА преписка на административния орган за произнасяне по заявление вх. № 94-Й-17 / 27.12.2018 г. в 14-дневен срок и при съобразяване с мотивите на решението.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Й. О. С. разноси по делото, включващи 10 /десет/ лева за държавна такса и 500 /петстотин/ лева за адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: